

Ο εχθρός

ΤΟ 1989, τη χρονιά που έπεσε το Τείχος, ένα από τα πιο γεννητικά στελέχη του αντικομμουνιστικού φοιτητικού κινήματος της Ουγγαρίας πήγε να σπουδάσει στην Οξφόρδη με υποτροφία του Ιδρύματος Σόρος. Οταν επέστρεψε, ίδρυσε ένα πολιτικό κόμμα που συνέχισε να χρηματοδοτείται από τον γεννημένο και μεγαλωμένο στην Ουγγαρία επενδυτή. Το 1998 εξελέγη για πρώτη φορά πρωθυπουργός. Τον έλεγαν Βίκτορ Ορμπαν. Κι ήταν το αγαπημένο παιδί του δυτικού φιλελεύθερου κατεστημένου.

ΔΥΟ ΔΕΚΑΕΤΙΕΣ ΑΡΓΟΤΕΡΑ, ο ίδιος άνθρωπος πήγείται του πιο ανελεύθερου, αυταρχικού, λαϊκίστικου και ξενόφοβου καθεστώτος στην Ευρώπη. Πρότυπά του είναι η Ρωσία του Πούτιν και η Τουρκία του Ερντογάν. Και μεγαλύτερος εχθρός του είναι ο άλλοτε ευεργέτης του. Σύμφωνα με τον Γέρζι Ορμπαν, ο Σόρος οργανώνει τη μαζική εισβολή μουσουλμάνων μεταναστών, οι οποίοι θα καταστρέψουν τις χριστιανικές αξίες της Ευρώπης. Και το πανεπιστήμιο που χρηματοδοτεί στην Ουγγαρία δεν συμμορφώνεται με το ουγγρικό δίκαιο και διαδίδει «μη ουγγρικές» ιδέες.

Ο ΟΥΓΓΡΟΣ ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ έχει ένα κοινό σημείο με τον έλληνα ομόλογό του: δεν θέλει να ανεβάσει το επίπεδο της οικονομίας ή της παιδείας, αλλά να το ρίξει, γιατί ξέρει ότι το προνομιακό του ακροατήριο είναι οι άνθρωποι χαμπλής μέρφωσης και μικρών εισοδημάτων. Το Κεντροευρωπαϊκό Πανεπιστήμιο (Central European University), που ιδρύθηκε το 1991, έχει 1.800 φοιτητές από 117 χώρες, 450 καθηγητές από 50 χώρες, και στις διεθνείς αξιολογήσεις βρίσκεται πολύ ψηλά από οποιοδήποτε άλλο ουγγρικό εκπαιδευτικό ίδρυμα. Είναι ανεξάρτητο, πολυπολιτισμικό και υποστηρίζει την κριτική σκέψη, τα ανοιχτά σύνορα και τις ανοιχτές κοινωνίες. Εκπροσωπεί δηλαδή ό,τι ακριβώς στιχαίνονται ο Ορμπαν και η Διεθνής των Εκλεγμένων Δικτατόρων.

ΕΠΡΕΠΕ ΛΟΙΠΟΝ ΝΑ ΚΤΥΠΗΘΕΙ. Με πρόσωπα την καταπολέμηση του φαινομένου των πλαστών πτυχίων, η κυβέρνηση έφερε στη Βουλή ένα φωτογραφικό νομοσχέδιο που θα συζητηθεί αύριο και, αν ψηφιστεί, θα αλλάξει ολόκληρο το θεσμικό πλαίσιο του CEU και θα το αναγκάσει να κλείσει. Δέκα χιλιάδες πολίτες διαδήλωσαν προχθές στη Βουδαπέστη, ενώ υπομνήματα διαμαρτυρίας υπογράφονται σε όλο τον κόσμο.

ΤΑ ΠΡΑΓΜΑΤΑ ΕΙΝΑΙ ΑΠΛΑ. Οπως έγραψε στην «Γκάρντιαν» ο ολλανδός πολιτικός επιστήμονας Κας Μούντε, που όταν δίδασκε στο CEU γνώρισε μερικούς από τους καλύτερους φοιτητές στη ζωή του, ο Ορμπαν δεν μπορεί πλέον να γίνεται ανεκτός ούτε από την πολιτική του οικογένεια, το Ευρωπαϊκό Λαϊκό Κόμμα, ούτε από την Ευρωπαϊκή Ένωση εν γένει. Η μάχη για το CEU δεν είναι μια μάχη μόνο για το συγκεκριμένο πανεπιστήμιο, αλλά για όλα τα πανεπιστήμια, και για τη φιλελεύθερη δημοκρατία εν γένει. Αν δεν λάβουμε θέση σήμερα, θα βρεθούμε σύντομα μπροστά σε ανάλογες καταστάσεις στην Πολωνία ή σε άλλες χώρες.

ΚΙ ΟΤΑΝ ΣΕ ΕΝΑ ΜΗΝΑ, ή σε πέντε χρόνια, εκλέγει πρόεδρος της Γαλλίας ο Μαρίν Λεπέν, δεν θα μας κάνει πα καμιά εντύπωση.

Βίκτορ Ορμπαν